

รวมกฎหมาย มติคณะรัฐมนตรี และระเบียบ
เกี่ยวกับการลงชื่อปฏิบัติงานเวลาทำงาน
วันหยุดราชการ
และการมาทำงานสาย

(เอกสารท้ายระเบียบหมายเลข ๑๖)

ที่ ๗๑๖/๒๕๕๗

กรมตรวจราชการแผ่นดิน

๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๗

เรื่อง ขอความร่วมมือในการปฏิบัติราชการ

เรียน

อ้างถึง หนังสือกรมตรวจราชการแผ่นดิน ที่ ย.๓๓๔/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๗
 สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบลงเวลามาทำงาน ๑ ฉบับ

ตามหนังสือที่อ้างถึง ได้ขอความร่วมมือมาว่า ให้ผู้บังคับบัญชากวดขันข้าราชการ
 ในสังกัดให้มาปฏิบัติราชการให้ตรงตามเวลาที่กำหนด เมื่อพ้น ๕.๐๐ น. แล้วให้ขีดเส้นชั้น
 ประจำวันในสมุดลงเวลา ถ้าผู้ใดมาทำงานสายก็ขอให้ส่งสถิติแสดงรายละเอียดการมาสาย
 ไปถึงกรมตรวจราชการแผ่นดินก่อนวันที่ ๑๐ ของทุกเดือน เริ่มแต่เดือนเมษายน ๒๕๕๗
 เป็นต้นไป ความละเอียดแจ้งอยู่แล้วนั้น

ปรากฏว่า จนบัดนี้กระทรวงนี้ยังไม่ได้แจ้งการมาทำงานสายของข้าราชการ ใน
 สังกัดไปยังกรมตรวจราชการแผ่นดินตามที่ได้ขอความร่วมมือไว้ ไม่ทราบว่าเป็นเพราะ
 ไม่มีผู้มาทำงานสายหรือเพราะเหตุใด

กรมตรวจราชการแผ่นดินใคร่ขอสอบถามเข้าใจในการปฏิบัติตามนัยแห่งหนังสือ
 ของกรมตรวจราชการแผ่นดินดังกล่าวข้างต้น คือ

๑. ขอให้แจ้งส่วนราชการที่สังกัดกระทรวงนี้ส่งรายละเอียดการมาทำงานสายของ
 ข้าราชการแต่ละส่วนมาที่กระทรวง ถ้าส่วนราชการใดไม่มีใครมาสายเลย ก็ให้แจ้งว่า
 ไม่มี เมื่อได้ครบถ้วนแล้วให้กระทรวง.....รวบรวมส่งไปยังกรมตรวจราชการแผ่นดิน
 ก่อนวันที่ ๑๐ ของทุกเดือน สำหรับส่วนภูมิภาคให้รวบรวมส่งสำนักงาน.....
 และ.....รวบรวมส่งกรมตรวจราชการแผ่นดินภายในวันที่ ๒๐ ของ
 ทุก ๆ เดือน

๒. สำหรับสมุดลงเวลามาทำงาน ต่อไปนี้ควรใช้ตามแบบที่ได้ส่งมาเป็นตัวอย่าง
 เมื่อพ้น ๕.๐๐ น. ไปแล้วให้ขีดเส้นชั้นประจำวันทันที และควรกำกับเจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมให้

ปฏิบัติโดยเคร่งครัด เพราะสมุดลงเวลาเป็นส่วนประกอบอันสำคัญที่จะรู้ว่าผู้ใดมาทำงาน
สายหรือไม่ และข้าราชการตั้งแต่ชั้นหัวหน้ากองลงมา ควรให้ลงเวลาทุกคน

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง
(ลงชื่อ) พลโท ส. สวัสดิ์ธณรงค์
(พลโท สวัสดิ์ สวัสดิ์ธณรงค์)
อธิบดีกรมตรวจราชการแผ่นดิน

ศร ๑๐๐๐/๒๐๘๘

สำนักนายกรัฐมนตรี

170 เมษายน ๒๕๒๓

เรื่อง คอชข้อหาฟ้องระเมิดของสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๒๐

เรียน อธิบดีกรมบังคับคดี

ต่างถึง หนังสือที่ ยม ๐๓๐๖/๒๕๒๒ ลงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๓

ความในข้ออ้างถึง ความว่าการระเมิดคดีใดหรือไปว่า ข้าราชการที่กระทำความผิด ระเมิดข้อหา ระเมิดจะคงลงเวลาการทำงานตามระเมิดของสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการลาของ ข้าราชการหรือไม่

สำนักนายกรัฐมนตรีได้นำเรื่องนี้เสนอคณะกรรมการพิจารณาปรับปรุงและแก้ไข ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการลาแล้ว เห็นว่าความที่ระเมิดของสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการ ลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๒๐ ในกรณีที่อ้างว่าล่วงเวลาการทำงานของข้าราชการตามระเบียบปรับปรุง นี้ ก็เพื่อประโยชน์ในการควบคุมการลาของข้าราชการ เพื่อให้เป็นหลักฐานในสามารถตรวจสอบได้ ภาย ภายว่าข้าราชการแต่ละคนมาทำงานหรือไม่เท่านั้น แต่การที่ข้าราชการบางคนมีใตลงเวลาการทำงาน ก็ไม่ถือว่าผิดวินัยฐานระเมิดเวลาการทำงาน แต่การที่ข้าราชการบางคนมีใตลงเวลาการทำงาน ราชการก่อน จึงมีใตลงเวลาการทำงานระเมิดวินัยการทำงานได้ ภายเหตุผลเรื่องนี้ คณะ กรรมการ จึงมีความเห็นว่าโดยปกติข้าราชการที่กระทำความผิด ขาดงานทำงาน แต่มีกับมี ขาดงานตามระเบียบว่าราชการบางตำแหน่งหรือบางระดับไม่คงลง เวลาการทำงาน ซึ่งการระเมิดนี้ใน ภายราชการที่แน่นอนใดหรือถึงระดับใดขึ้นไป ก็สุดแล้วแต่คดีของวินัยว่ากล่าวมาว่าราชการระดับ กรรมการจะพิจารณา

สำนักนายกรัฐมนตรีพิจารณาแล้วเห็นตรงกับความในข้อของคณะกรรมการ

ถึงกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ.

ขอแสดงความนับถือ

[Signature]

170 เมษายน ๒๕๒๓

(นายเวรม แขนง)

รองปลัดสำนักฯ ปฏิบัติ

ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

รับไว้แล้ว
แทนทวิม - สจ
[Signature]
๒๕/๒๕/๒๕

นายกรัฐมนตรี

(ตัวอย่าง)

บัญชีลงเวลาการปฏิบัติราชการของข้าราชการ

วันที่ .. เดือน พ.ศ.

สำนัก/กอง

กรม

ลำดับที่	ชื่อ-ชื่อสกุล (ตัวบรรจง)	เวลามา	ลายมือชื่อ	เวลากลับ	ลายมือชื่อ	หมายเหตุ
๑.
๒.
๓.
๔.
๕.
๖.
๗.
๘.
๙.
๑๐.

ข้าราชการทั้งหมด คน

ตำแหน่งว่าง คน

ยืมตัวมาช่วยราชการ คน

มาปฏิบัติราชการ คน

ไปราชการ คน

มาสาย คน

ไม่มาปฏิบัติราชการ คน

ผู้ตรวจ

(หัวหน้าหน่วยงานผู้รับผิดชอบงานการเจ้าหน้าที่)

หมายเหตุ ชื่อ ชื่อสกุล จะพิมพ์หรือให้ผู้ลงชื่อเป็นผู้เขียนด้วยตัวบรรจงก็ได้

ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี
เรื่อง กำหนดเวลาทำงานและวันหยุดราชการ
(ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๐๒

ด้วยคณะรัฐมนตรีพิจารณาเห็นว่า กำหนดเวลาทำงานและวันหยุดราชการประจำสัปดาห์ในขณะนี้ยังไม่เหมาะสม จึงลงมติให้แก้ไขกำหนดเวลาทำงานและวันหยุดราชการประจำสัปดาห์เสียใหม่ คือ

๑. กำหนดเวลาทำงาน เริ่มทำงานตั้งแต่เวลา ๘.๓๐ น. ถึง ๑๖.๓๐ น. หยุดกลางวัน เวลา ๑๒.๐๐ น. ถึง ๑๓.๐๐ น.

๒. วันหยุดราชการประจำสัปดาห์ คือ วันเสาร์และวันอาทิตย์ หยุดราชการเต็มวัน ทั้ง ๒ วัน

๓. ถ้าส่วนราชการใดจะใช้ระเบียบพิเศษนอกเหนือไปจากที่กล่าวข้างต้นเพื่อความสะดวกก็ให้ทำได้ แต่เมื่อคำนวณเวลาทำงานรวมกันในสัปดาห์หนึ่ง ๆ แล้ว ต้องเป็นจำนวนไม่น้อยกว่าจำนวนรวมเวลาราชการในสัปดาห์หนึ่ง ๆ ดังกล่าวข้างต้น และสำหรับโรงเรียนให้เป็นไปตามระเบียบที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด

ส่วนจังหวัดภาคใต้ ๔ จังหวัด คือ จังหวัดปัตตานี สตูล ยะลา และนราธิวาส คงให้หยุดราชการประจำสัปดาห์ในวันพฤหัสบดีและวันศุกร์เต็มวันทั้ง ๒ วัน

๔. สำหรับวันหยุดราชการประจำปี คงเป็นไปตามเดิม
ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๐๒ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๒

จอมพล ส. ธนะรัชต์

นายกรัฐมนตรี

ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี
เรื่อง กำหนดเวลาทำงานและวันหยุดราชการ
(ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ.๒๕๐๖

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้พิจารณาเห็นว่า วันหยุดราชการประจำสัปดาห์สำหรับจังหวัดปัตตานี จังหวัดสตูล จังหวัดยะลา และจังหวัดนราธิวาส ซึ่งกำหนดให้หยุดราชการในวันพฤหัสบดีและวันศุกร์นั้น ยังไม่เหมาะสม จึงลงมติให้แก้ไขกำหนดวันหยุดราชการประจำสัปดาห์ สำหรับจังหวัดปัตตานี จังหวัดสตูล จังหวัดยะลา และจังหวัดนราธิวาส เสียใหม่ โดยให้หยุดราชการประจำสัปดาห์ในวันเสาร์และวันอาทิตย์เต็มวันทั้งสองวัน เช่นเดียวกับจังหวัดอื่น ๆ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๖
จอมพล ส. ธนะรัชต์
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรีฉบับนี้ นำส่งโดยหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ น.ว.
๙/๒๕๐๖ ล.ว. ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๖

(เอกสารท้ายระเบียบหมายเลข ๔)

ที่ สร ๐๒๐๑/ว ๑๘๖

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๒๘ สิงหาคม ๒๕๒๔

เรื่อง ขออนุมัติวันโกน-วันพระ เป็นวันหยุดราชการประจำสัปดาห์แทนวันเสาร์-อาทิตย์
เรียน เลขาธิการ ก.พ.

ด้วยสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีขอให้นำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา

๑. อนุมัติให้กรมปศุสัตว์ เปลี่ยนแปลงวันหยุดราชการประจำสัปดาห์ของหน่วย
ลอกเยื่อลิน งานผลิตวัคซีนโรคปากและเท้าเปื่อย กองผลิตชีวภัณฑ์ จากวันเสาร์ อาทิตย์
เป็นวันโกน-วันพระ

๒. อนุมัติให้สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี หรือสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
หรือหน่วยงานใดก็ตามที่เห็นสมควร เป็นหน่วยงานที่จะพิจารณาให้ความเห็นชอบการ
กำหนดระเบียบพิเศษของส่วนราชการต่าง ๆ ตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง
กำหนดเวลาทำงานและวันหยุดราชการ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๐๒ ข้อ ๓

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๒๔ ลงมติ

๑. อนุมัติให้เปลี่ยนแปลงวันหยุดราชการประจำสัปดาห์ของหน่วยลอกเยื่อลิน งาน
ผลิตวัคซีนโรคปากและเท้าเปื่อย กองผลิตชีวภัณฑ์ กรมปศุสัตว์ จากวันเสาร์-อาทิตย์ เป็น
วันโกน-วันพระ ตามที่เสนอ

๒. ในโอกาสต่อไป หากส่วนราชการใดประสงค์จะเปลี่ยนแปลงวันหยุดราชการ
ประจำสัปดาห์ จากวันเสาร์-อาทิตย์ เป็นวันอื่น ให้เสนอมาเพื่อสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีพิจารณา และเมื่อสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีพิจารณาเห็นเป็นการสมควร
ก็ให้อนุมัติให้ถือปฏิบัติต่อไปได้

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) ปลั่ง มีจุล

(นายปลั่ง มีจุล)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี กองกฎหมายและระเบียบกลาง
โทร. ๒๘๒๒๖๔๔

ที่ นร ๑๐๐๒/๘๙๕๐ วันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๓๒

เรื่อง ขอรื้อเกี่ยวกับประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่องกำหนดเวลาทำงาน
และวันหยุดราชการ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๐๒

เขียน เลขาธิการ ก.พ.

ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ด่วนมาก ที่ นร ๐๗๐๓/๑๔๘๙ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๓๒ ได้ทำรื้อเกี่ยวกับประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่องกำหนดเวลาทำงานและวันหยุดราชการ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๐๒ ว่า การที่ส่วนราชการใดจะให้ข้าราชการแต่ละคนเลือกวันหยุดราชการประจำสัปดาห์ได้เอง จะเป็นการปฏิบัติที่ถูกต้องตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรีดังกล่าว หรือไม่ ดังความละเอียดแจ้งอยู่แล้ว นั้น

สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีพิจารณาแล้วขอเรียนว่า ตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่องกำหนดเวลาทำงานและวันหยุดราชการ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๐๒ กำหนดเวลาทำงานตั้งแต่ ๘.๓๐ น. ถึง ๑๖.๓๐ น. หยุดกลางวันเวลา ๑๒.๐๐ น. ถึง ๑๓.๐๐ น. และกำหนดให้วันเสาร์และวันอาทิตย์เป็นวันหยุดราชการประจำสัปดาห์ ในกรณีที่ส่วนราชการใดจะใช้ระเบียบพิเศษนอกเหนือไปจากที่กล่าวข้างต้นเพื่อความสะดวกก็ให้ทำได้นั้น เนื่องจากได้มีมติคณะรัฐมนตรีแจ้งตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ สร ๐๒๐๑/ว ๑๘๖ ลงวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๒๔ กำหนดว่า ในโอกาสต่อไป หากส่วนราชการใดประสงค์จะเปลี่ยนแปลงวันหยุดราชการประจำสัปดาห์ จากวันเสาร์วันอาทิตย์เป็นวันอื่น ให้เสนอสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีพิจารณา และเมื่อสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีพิจารณาเห็นเป็นการสมควรก็ให้อนุมัติให้ถือปฏิบัติต่อไปได้ ดังนั้น ในส่วนของวันหยุดราชการประจำสัปดาห์ หากส่วนราชการใดจะกำหนดวันหยุดราชการประจำสัปดาห์เป็นวันอื่น นอกจากวันเสาร์วันอาทิตย์ส่วนราชการนั้นจะต้องส่งเรื่องให้สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีพิจารณาก่อน

ดังนั้น กรณีตามที่หารือ การที่ส่วนราชการจะให้ข้าราชการแต่ละคนเลือกวันหยุดราชการประจำสัปดาห์ได้เอง จึงกระทำมิได้ เว้นแต่จะได้ขอเปลี่ยนแปลงวันหยุดราชการประจำสัปดาห์เป็นวันอื่นที่มีใช้วันเสาร์วันอาทิตย์จากสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีก่อน จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

(ลงชื่อ) **บำเ็จ ศธิสมบุญณ**

(**นายบำเ็จ ศธิสมบุญณ**)

รองปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน
ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

ตอนที่ ๕๕ เล่ม ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๓๐ สิงหาคม ๒๕๒๓

ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี

เรื่องกำหนดเวลาทำงานและวันหยุดราชการ พ.ศ. ๒๕๒๓

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาพิจารณาเห็นสมควรแก้ไขเปลี่ยนแปลงวันหยุดราชการเดี๋ยวนั้น เพื่อให้เหมาะสมแก่กาลสมัย จึงลงมติให้ยกเลิกประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่องกำหนดเวลาทำงานและวันหยุดราชการตามที่ ได้ประกาศไว้เมื่อวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๒๒ และให้ใช้ระเบียบนี้แทน คือ

- ๑. เรื่องเวลาทำงาน เริ่มเวลาทำงานตั้งแต่เวลา ๘.๐๐ น. ถึง ๑๖.๐๐ น. หยุดรับประทานอาหารกลางวัน เวลา ๑๖.๐๐ น. ถึง ๑๓.๐๐ น. ส่วนวันเสาร์หยุดทุกครั้งวัน ตั้งแต่วันตั้งแต่เวลา ๘.๐๐ น. ถึง ๑๒.๐๐ น.

ทั้งนี้ ถ้ากรมใดจะใช้ระเบียบพิเศษออกไปจากนี้ขอความ
สะดวก ก็ให้ทำได้แต่เมื่อคำนวณเวลาทำงานรวมกันในปีคาศั
ทหนึ่ง ๆ แล้ว ต้องเป็นจำนวนไม่น้อยกว่าจำนวนรวมเวลาราชการ
ในปีคาศัทหนึ่ง ๆ ดังที่กล่าวมาข้างต้น

ตอนที่ ๕๕ เดิม ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๓๐ สิงหาคม ๒๔๘๓

๑. วันบิษัณหาราช (Chulalongkon Day)

วันที่ ๒๓ ตุลาคม ๓ วัน

๒. วันเฉลิมพระชนมพรรษา (The King's Birthday)

วันที่ ๕, ๕ และ ๖ ธันวาคม ๓ วัน

๓. วันรัฐธรรมนูญ (Constitution Day)

วันที่ ๓๐ ธันวาคม ๓ วัน

วันหยุดประจำทุก ๆ สัปดาห์นั้น คือวันเสาร์หยุดครึ่งวัน ตั้งแต่ เวลา ๓๒.๐๐ น. วันอาทิตย์เต็มวัน ทั้งนี้ให้ใช้ที่ราชการทั้ง สำหรับโรงเรียนให้คงใช้ระเบียบเดิม คือ ถ้าโรงเรียนใดอาศัย สถานที่วัดเป็นสถานที่เรียน เพื่อความสะดวกทางวัด ก็ให้หยุดในวันพระ และถ้าไม่ใช่อาศัยที่วัด ก็ให้หยุดในวันอาทิตย์

ส่วนจังหวัดภาคใต้ ๕ จังหวัด คือจังหวัดปัตตานี สตูล ยะลา และนราธิวาส คงให้หยุดราชการประจำทุก ๆ สัปดาห์ ใน วันพฤหัสบดีครึ่งวัน และวันศุกร์เต็มวัน

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๖ สิงหาคม ๒๔๘๓

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

กท

ที่ นร ๐๕๐๘/ท ๕๕๓๙

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๕

เรื่อง ขอรื้อการขอพระราชทานเหรียญจักรพรรดิมาลา

เรียน ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือกรมส่งเสริมสหกรณ์ ที่ กษ ๑๑๐๒/๓๗๔๒ ลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๕

ด้วยกรมส่งเสริมสหกรณ์ได้มีหนังสือหรือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีว่า
กรณีข้าราชการที่รับราชการมาเป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๒๕ ปี แต่ปรากฏประเด็นในการพิจารณา
เสนอขอพระราชทานเหรียญจักรพรรดิมาลา ดังนี้

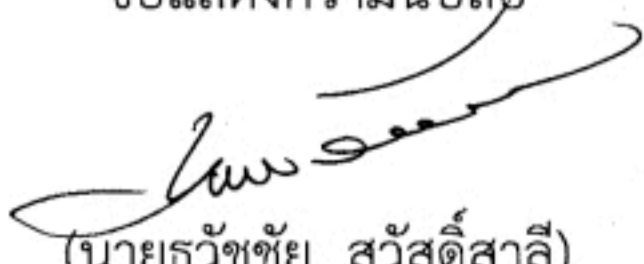
๑. ไม่ได้เลื่อนเงินเดือน เนื่องจากมาปฏิบัติงานสายเกินกำหนด หรือลาป่วยหรือลากิจ
เกินกำหนด หรือขาดความสนใจในการปฏิบัติงาน
๒. ถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวนและเมื่อคดีสิ้นสุดได้ถูกว่ากล่าวตักเตือนเป็น
ลายลักษณ์อักษร

จะเสนอขอพระราชทานเหรียญจักรพรรดิมาลาได้หรือไม่ รายละเอียดปรากฏตามสำเนาหนังสือที่ส่งมาด้วยนี้

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีพิจารณาแล้วขอเรียนว่า พระราชบัญญัติเหรียญจักรมาลา
และเหรียญจักรพรรดิมาลา พุทธศักราช ๒๔๘๔ มาตรา ๘ ซึ่งบัญญัติให้เหรียญจักรพรรดิมาลา
สำหรับพระราชทานข้าราชการฝ่ายพลเรือนที่รับราชการมาด้วยความเรียบร้อยเป็นเวลาไม่น้อยกว่า
๒๕ ปี หมายถึงข้าราชการที่ได้ปฏิบัติหน้าที่ราชการเป็นไปตามกฎและระเบียบแบบแผนของทางราชการ
ทั้งจะต้องเป็นผู้ที่ไม่เคยกระทำความผิดตั้งแต่เริ่มเข้ารับราชการจนถึงปีที่เสนอขอพระราชทาน
ดังนั้น การที่ข้าราชการไม่ได้เลื่อนเงินเดือนเพราะเหตุมาปฏิบัติงานสายเกินกำหนด ลาป่วยหรือ
ลากิจเกินกำหนด หรือขาดความสนใจในการปฏิบัติงาน และการที่ข้าราชการถูกว่ากล่าวตักเตือน
เป็นลายลักษณ์อักษร ย่อมไม่อาจถือได้ว่ารับราชการมาด้วยความเรียบร้อย จึงไม่อยู่ในหลักเกณฑ์
เสนอขอพระราชทานเหรียญจักรพรรดิมาลา

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และแจ้งให้กรมส่งเสริมสหกรณ์ทราบต่อไปด้วย จะขอบคุณยิ่ง

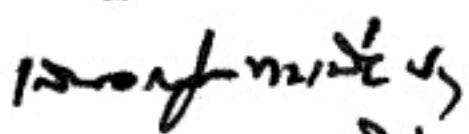
ขอแสดงความนับถือ

(นายวัชชัย สวัสดิ์สาตี)

รองเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน
เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

กองการเจ้าหน้าที่
สน.ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
รับที่ ๓๓๖๖
วันที่ ๒๕ ก.ค. ๕๕
เวลา.....
เจ้าปลัด

สำนักอาลักษณ์และเครื่องราชอิสริยาภรณ์
โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๔๒๓, ๔๒๔
โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๗๑

(นายสาตี สวัสดิ์สาตี)
ผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่
สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ด่วนมาก

บันทึกข้อความ

สำนักบริหารงานทะเบียน
เลขที่ 3 ก.พ. 2560
คดี 117
เวลา 8.24

ส่วนราชการ สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข สำนักงานบริหารกลาง กลุ่มบริหารงานบุคคล โทร.๐ ๒๕๕๐ ๑๕๕๕

ที่ สธ ๐๒๐๑.๐๓๗/ว ๖๕ วันที่ ๓๖ มกราคม ๒๕๖๐

เรื่อง กำหนดการลาและการมาทำงานสาย

เรียน ผู้อำนวยการสำนัก / สถาบัน / ศูนย์ / กลุ่มและหน่วยงานต่าง ๆ ในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขส่วนกลาง

ตามหนังสือสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ที่ สธ ๐๒๐๑.๐๓๗/ว ๙ ลงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ กำหนดหลักเกณฑ์การลาและการมาทำงานสายเพื่อให้ข้าราชการในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขส่วนกลาง และราชการบริหารส่วนกลางที่ตั้งอยู่ในภูมิภาคถือปฏิบัติ ดังนี้ “ในกรณีที่แล้วมาต้องไม่ลาป่วย/ลากิจ เกินกว่า ๑๐ ครั้ง และ/หรือ ต้องไม่เกิน ๒๓ วันทำการ รวมทั้งต้องไม่มาทำงานสายเกิน ๑๘ ครั้ง จึงจะอยู่ในเกณฑ์ได้รับการพิจารณาเลื่อนเงินเดือนในแต่ละครั้ง” นั้น

โดยที่ปรากฏว่า หลักเกณฑ์ดังกล่าวข้างต้นทำให้เกิดความเข้าใจคลาดเคลื่อน จึงเห็นสมควรปรับปรุงหลักเกณฑ์ใหม่ ให้สอดคล้องกับกฎ ก.พ.ว่าด้วยการเลื่อนเงินเดือน พ.ศ.๒๕๕๒

ตามกฎ ก.พ.ว่าด้วยการเลื่อนเงินเดือน พ.ศ.๒๕๕๒ ข้อ ๘ ข้าราชการพลเรือนสามัญซึ่งจะได้รับการพิจารณาเลื่อนเงินเดือนในแต่ละครั้งต้องอยู่ในหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

- ข้อ ๘ (๘) กำหนดว่าในปีที่แล้วมาต้องไม่ลา หรือมาทำงานสายเกินจำนวนครั้งที่ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนเงินเดือนหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายกำหนดเป็นหนังสือไว้ก่อนแล้ว โดยคำนึงถึงลักษณะงานและสภาพท้องถิ่นเป็นที่ตั้งของแต่ละส่วนราชการหรือหน่วยงาน

- ข้อ ๘ (๙) กำหนดว่าในปีที่แล้วมาต้องมีเวลาปฏิบัติราชการ โดยมีวันลาไม่เกินยี่สิบสามวัน

เพื่อให้ข้าราชการในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขส่วนกลาง และราชการบริหารส่วนกลางที่ตั้งอยู่ในภูมิภาคถือปฏิบัติ สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข จึงกำหนดจำนวนวันลาและจำนวนครั้งในการมาทำงานสาย ดังนี้

๑. ในกรณีที่แล้วมาต้องไม่ลาป่วย ลากิจ หรือลาอย่างหนึ่งอย่างใดหรือรวมกันแล้วเกิน ๑๐ ครั้ง หรือ

๒. ในกรณีที่แล้วมาต้องไม่มาทำงานสายเกิน ๑๘ ครั้ง หรือ

/ ๓. ในครั้งปี...

๓. ในครึ่งปีที่แล้วมาต้องไม่ลาป่วย ลากิจ หรือลาอย่างหนึ่งอย่างใดหรือรวมกันแล้วต้องไม่เกิน ๒๓ วันทำการ

ดังนั้น ผู้ที่จะอยู่ในเกณฑ์ได้รับการพิจารณาเลื่อนเงินเดือนในแต่ละครั้ง หากมีพฤติกรรมการทำงานปฏิบัติราชการตามที่สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขกำหนดข้อใดข้อหนึ่งข้างต้น ก็จะไม่ได้รับการเลื่อนเงินเดือน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและถือปฏิบัติต่อไป

(นายโสภณ ฉันทนา)
ปลัดกระทรวงสาธารณสุข

เรื่อง เงินเดือนของข้าราชการที่ขาดหรือหนีราชการ หรือที่มีได้มาปฏิบัติราชการในกรณีอื่น

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง อธิบดี เสนาธิการ

ตามที่พระราชกฤษฎีกาการจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน พ.ศ.2522 มาตรา 15 วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า "ข้าราชการที่ขาดหรือหนีราชการ ห้ามมิให้จ่ายเงินเดือนสำหรับวันที่ขาดหรือหนีราชการ" และวรรคสอง (ในมาตราเดียวกันนี้) บัญญัติว่า "ข้าราชการที่มีได้มาปฏิบัติราชการในกรณีอื่น จะมีสิทธิได้รับเงินเดือนหรือไม่ ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นหรือตามกฎหมายที่รัฐมนตรี แล้วแต่กรณี" นั้นปรากฏว่า ยังมีส่วนราชการบางหน่วยงานจ่ายเงินเดือนให้ข้าราชการสำหรับวันที่ขาดหรือหนีราชการ หรือเมื่อได้เบิกจ่ายเงินเดือนให้ไปแล้ว แต่มาปรากฏในภายหลังว่า ข้าราชการผู้นั้นขาดหรือหนีราชการ ก็ไม่มีการติดตามนำส่งเงินที่เบิกเกินไปนั้นคืนคลังในขณะนั้น จึงเป็นการเบิกจ่ายเงินเดือนให้เกินสิทธิ ก่อให้เกิดความยุ่งยากในการติดตามเรียกคืนในภายหลัง และทำให้เงินงบประมาณเราจ่ายต้องรั่วไหลอีกทางหนึ่งด้วย ดังนั้น กระทรวงการคลังจึงขอเรียนขอความเข้าใจวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับกรณีดังกล่าว ดังนี้

1. กรณีที่ปรากฏว่า ข้าราชการที่มีได้มาปฏิบัติราชการหรือได้มาลงเวลาเพื่อปฏิบัติราชการแล้ว แต่มีได้มาปฏิบัติราชการ และไม่ได้อื่นไปลาหรือขออนุญาตลาให้ถูกต้องตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการลา ต้องถือว่าข้าราชการผู้นั้นขาดหรือหนีราชการ เงินเดือนสำหรับวันที่ขาดหรือหนีราชการนั้นจะจ่ายให้ไม่ได้ ตามนัยพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวข้างต้น

2. สำหรับข้าราชการที่มีได้มาปฏิบัติราชการในกรณีอื่น ๆ จะมีสิทธิได้รับเงินเดือนในระหว่างระยะเวลาที่ได้นั้น จะต้องมิกฎหมายหรือมีมติคณะรัฐมนตรีว่าด้วยการนั้น ๆ แล้วแต่กรณี กำหนดไว้เท่านั้น เช่น เงินเดือนระหว่างพักราชการตามพระราชบัญญัติเงินเดือนข้าราชการผู้ถูกสั่งพักราชการ เงินเดือนข้าราชการซึ่งไปศึกษา ฝึกอบรม ตามระเบียบว่าด้วยการให้ข้าราชการไปศึกษา ฝึกอบรมและดูงาน ณ ต่างประเทศ ฯลฯ เป็นต้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และโปรดแจ้งให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องทราบและถือปฏิบัติโดยเคร่งครัดด้วย

ขอแสดงความนับถือ
(ลงชื่อ) สุนทร เตชะไพบูลย์
(นายสุนทร เตชะไพบูลย์)
รองปลัดกระทรวง ปฏิบัติราชการแทน
ปลัดกระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง
กองอนุมัติจ่าย 1
โทร. 2759124

หมายเหตุ พรฎ.การจ่ายเงินเดือนฯ พ.ศ.2535 มาตรา 16 "ข้าราชการที่ละทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผล อันสมควรหรือหนีราชการ ห้ามมิให้จ่ายเงินเดือนสำหรับวันที่ละทิ้งหน้าที่ราชการหรือหนีราชการ"

กรณีศึกษา

คดีปกครองและตัวอย่างการกระทำผิดวินัย

เกี่ยวกับ

การลงชื่อปฏิบัติงานและการมาทำงานสาย

ตัวอย่างการกระทำผิดวินัย กรณีไม่ลงชื่อและเวลาปฏิบัติงาน และกรณีมาทำงานสาย

ปฏิบัติราชการแทนภรรยา

นายจรงค์ ตำแหน่งนักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ ได้ลงชื่อในสมุดลงเวลาการปฏิบัติราชการแทนนางดวงสมร ตำแหน่งนักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ ซึ่งเป็นภรรยาของตน (ปลอมลายเซ็นว่าเป็นนางสมร ลงชื่อทำงาน) นายจรงค์ ได้ให้การปฏิเสธแต่เมื่อนำกล้องวงจรปิดมาเปิดดู นายจรงค์ ก็ยอมรับความจริงโดยให้เหตุผลที่ทำเช่นนั้นเพราะว่านางดวงสมร ต้องดูแลทำงานบ้านกว่าจะเสร็จเมื่อมาทำงานเกินเวลา ๐๘.๓๐ น. ส่วนตนนั้นต้องมาก่อนเพราะจะต้องไปส่งบุตรที่โรงเรียนแล้วเลยมาที่ทำงาน พฤติการณ์ของนายจรงค์ และนางดวงสมร ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ ตามมาตรา ๘๒ (๒) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษภาคทัณฑ์ (จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับที่ ๘/๒๕๕๕)

บ้านผมอยู่กรุงเทพฯ

นายอ่าง ตำแหน่งนักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ มาทำงานที่ รพ.สต.สายเป็นประจำ โดยมาถึงที่ทำงานในช่วงเวลาประมาณ ๐๙.๐๐ น.- ๑๐.๐๐ น. แต่ลงชื่อปฏิบัติงานเป็นเวลาระหว่าง ๐๗.๔๐ น.- ๐๘.๒๕ น. สาธารณสุขอำเภอเคยเรียกนายอ่าง มาตักเตือนแล้วก็รับปากว่าจะไม่มาสายอีก แต่นายอ่างก็ยังมาสายเหมือนเดิม วันหนึ่งนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดได้ไปตรวจเยี่ยมที่ รพ.สต.

เมื่อเวลา ๑๐.๔๕ น.ก็ไม่พบตัวนายอ่าง วันนั้นนายอ่าง มาทำงานในเวลา ๑๕.๐๐ น. วันรุ่งขึ้น สาธารณสุขอำเภอได้ไปตรวจเยี่ยมที่ รพ.สต.เมื่อเวลา ๑๐.๔๕ น.ก็พบว่านายอ่างยังไม่มาทำงาน นายอ่าง ให้เหตุผลว่าตนเดินทางออกจากบ้านพักที่ชานเมืองของกรุงเทพฯ แล้วมาถึงที่ทำงานในเวลาระหว่าง ๐๙.๐๐ น.ถึง ๑๐.๐๐ น.เป็นประจำ และการเดินทางสภาพการจราจร

ติดขัดมากจึงทำให้ตนมาทำงานไม่ทันพฤติการณ์ของนายอ่าง ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ ตามมาตรา ๘๒ (๒) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษภาคทัณฑ์ (จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับที่ ๑๐/๒๕๕๕)

ภาษาฟ่อขุน

นางบุญทึ่ง ข้าราชการ มาปฏิบัติงานแต่ไม่ลงชื่อในสมุดลงเวลาปฏิบัติราชการ และได้ขาดราชการไม่ติดต่อกันจำนวน ๒ ครั้ง รวม ๒๕ วัน นอกจากนี้ยังแสดงอารมณ์โกรธต่อเพื่อนร่วมงานโดยใช้มือทุบที่โต๊ะทำงาน พร้อมพูดจาเสียงดัง ใช้สรรพนามแทนตัวเองว่า “กู” ตลอดเวลา และพูดว่า “จะใช้ตีนถีบปากนานแล้ว” และยังพูดข่มขู่เพื่อนร่วมงานอีกว่าจะใช้อาวุธปืนจุด ๓๘ ยิงให้ตาย ด้วย

พฤติกรรมของนางบุญทึ่ง ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการ และฐานไม่สุภาพเรียบร้อยและไม่รักษาความสามัคคีระหว่างข้าราชการด้วยกันและผู้ร่วมปฏิบัติราชการ ตามมาตรา ๘๒ (๒) ๘๒ (๕) ๘๒ (๗) และ

มาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษตัดเงินเดือนจำนวนร้อยละ ๔ เป็นเวลา ๓ เดือน (จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับที่ ๖/๒๕๕๘

คงจะลืม

นายมิตร ข้าราชการ มาปฏิบัติงานแต่ไม่ได้ลงชื่อในสมุดลงเวลาการมาปฏิบัติราชการ ในช่วงระหว่างเวลา ๑ เดือนเศษติดต่อกัน รวมจำนวน ๓๐ วันทำการ จากการสอบสวนพบว่า ในระหว่างเวลาดังกล่าว นายมิตร ได้ลงลายมือชื่อในเอกสารต่างๆ เช่น หนังสือที่เสนอต่อผู้บริหาร

หนังสือจากหน่วยงานอื่นที่มีมาถึงหน่วยงาน ไบลาของเจ้าหน้าที่ บันทึกการปฏิบัติงานประจำวันตามองค์ประกอบงาน (Portfolio) ของเจ้าหน้าที่ภายในหน่วยงานซึ่งต้องมีทุกวัน รวมทั้งบันทึกต่างๆของทางราชการ กรณีจึงไม่มีมูลกรณีเป็นการขาดหรือละทิ้งหน้าที่ราชการ แต่การไม่ลงชื่อปฏิบัติราชการดังกล่าว นั้น เป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการเกี่ยวกับการลงชื่อปฏิบัติงาน

พฤติกรรมของนายมิตร ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ ตามมาตรา ๘๒ (๒) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษภาคทัณฑ์ (จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับที่ ๓/๒๕๕๙)

เพราะหงุดหงิด

นายยิ่งยศ ไม่มาปฏิบัติหน้าที่ราชการติดต่อกันจำนวนหลายครั้ง รวม ๑๑ วัน และมีหลายครั้งที่มาทำงานแต่ไม่ลงชื่อปฏิบัติงาน และมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม เป็นคนโมโหง่าย อารมณ์หงุดหงิด แปรปรวนง่าย ไม่สุภาพเรียบร้อย แสดงกริยาที่ไม่เหมาะสมต่อหน้าคนไข้ และไม่มีจิตใจในการให้บริการแก่ผู้มารับบริการโดยไม่ช่วยเหลือกัน ในการปฏิบัติงาน กล่าวคือ ในวันที่มีคนไข้มากก็ไม่ช่วยเจ้าหน้าที่คนอื่นดูแลคนไข้ มักเกียจงานให้คนอื่นทำ และไม่มีน้ำใจที่จะช่วยงานคนอื่น

พฤติการณ์ของนายยิ่งยศ ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการ ฐานไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ ฐานไม่ช่วยเหลือกันในการปฏิบัติราชการระหว่างข้าราชการด้วยกัน และผู้ร่วมปฏิบัติงาน ตามมาตรา ๘๒ (๒) (๕) (๗) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษตัดเงินเดือนจำนวนร้อยละ ๒ ของเงินเดือนที่ได้รับในวันที่มีคำสั่งลงโทษ เป็นเวลา ๒ เดือน (จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับที่ ๕/๒๕๕๙)

นึกว่าไม่ต้องเซ็น

นายเหลือ และนางเขียว ข้าราชการตำแหน่งระดับเชี่ยวชาญ ไม่ได้ลงชื่อมาปฏิบัติหน้าที่ราชการในช่วงเวลา ๒ ปีงบประมาณ โดยอ้างเหตุผลว่าตนเข้าใจผิดในระเบียบเกี่ยวกับการลงเวลาปฏิบัติหน้าที่ราชการว่าหากเป็นข้าราชการระดับเชี่ยวชาญแล้วไม่ต้องลงชื่อและเวลามาปฏิบัติหน้าที่ราชการ ซึ่งไม่ถูกต้องตามระเบียบของทางราชการ พฤติการณ์ของนายเหลือและนางเขียว ดังกล่าวเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ ตามมาตรา ๘๒ (๒)

และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ สมควรลงโทษภาคทัณฑ์ แต่เป็นกรณีกระทำผิดวินัยเล็กน้อยและมีเหตุอันควรงดโทษ จึงงดโทษให้โดยให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือ (จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับที่ ๗/๒๕๕๙)

ติงอยู่ไกล

นายดอกดิน ข้าราชการ ไม่ได้ลงลายมือชื่อในบัญชีลงเวลาการปฏิบัติราชการของข้าราชการของหน่วยงาน เป็นเวลา ๔๕ วันทำการ ในช่วงระยะเวลาสองเดือนเศษ และในช่วงเวลาดังกล่าวในบางวันก็ไม่ได้มาทำงาน นายดอกดิน อ้างว่าตนมาปฏิบัติงานที่ห้องกายอุปกรณ์เกือบทุกวัน แต่ตนมิได้ลงลายมือชื่อปฏิบัติงาน เนื่องจากบัญชีลงเวลาการปฏิบัติราชการของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของ

กลุ่มงาน นั้น ตั้งอยู่อีกอาคารหนึ่งห่างจากสถานที่ปฏิบัติงาน ประมาณ ๒๐๐ เมตร เมื่อตรวจสอบจากพยานบุคคลซึ่งเป็นผู้ป่วยที่มารับบริการในช่วงเวลาดังกล่าว จำนวน ๓ ราย ได้ให้การสอดคล้องกันว่าได้รับบริการจากนายดอกดิน จริง และเอกสารทะเบียนผู้ป่วยที่มารับบริการก็มีการลงประวัติของผู้ป่วยที่เข้ามารับบริการจริง

พฤติการณ์ของนายดอกดิน ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่มีร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ และฐานละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการ ตามมาตรา ๘๒ (๒) และมาตรา ๘๒ (๕) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษตัดเงินเดือนในอัตราร้อยละ ๔ ของเงินเดือนที่ได้รับในวันที่มีคำสั่งลงโทษ เป็นเวลา ๒ เดือน (จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับที่ ๑/๒๕๖๑)

เห็นใจลูกน้อง

นายมิ่งขวัญ ข้าราชการ มีหน้าที่ควบคุมดูแลการปฏิบัติงานของข้าราชการและเจ้าหน้าที่กลุ่มงานเวชศาสตร์ฟื้นฟู และทะเบียนการลา นายมิ่งขวัญ ปฏิบัติไม่ถูกต้อง

ตามระเบียบของทางราชการ คือ นายมิ่งขวัญ ได้กำหนดให้มีการลงเวลาการมาปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่กลุ่มเวชศาสตร์ฟื้นฟู กล่าวคือ หากมาปฏิบัติงานไม่เกินเวลา ๐๘.๔๕ น. ให้ลงชื่อมาปฏิบัติงานเป็นเวลา ๐๘.๓๐ น. ถ้าเกินเวลา ๐๘.๔๕ น. เมื่อเจ้าหน้าที่ขีดเส้นแดงแล้ว ให้ลงชื่อมาปฏิบัติงานเป็นเวลา ๐๘.๐๐ น. และถ้าเกินเวลา ๐๘.๐๐ น. ไปแล้วให้ลงเวลาตามความ

เป็นจริงในช่องลงเวลาตามสาย และให้ลงชื่อกลับเวลา ๑๖.๓๐ น. นายมิ่งขวัญ ได้กำหนดให้นางสาวอุบลและนายโอภาสซึ่งเป็นลูกจ้างชั่วคราว ลงเวลาเหลือมเวลาได้โดยให้เริ่มปฏิบัติงานเวลา ๐๘.๐๐ น. - ๑๗.๐๐ น. ซึ่งเจ้าหน้าที่ของกลุ่มงานเวชศาสตร์ฟื้นฟูทุกคนก็ปฏิบัติแบบเดียวกันทั้งหมด ถ้าหากเจ้าหน้าที่คนใดมาสายถ้านับรวมเวลาเข้าด้วยกันแล้วเกิน

๗ ชั่วโมง ก็ให้นับเป็นเวลา ๑ วัน แล้วให้เขียนใบลาพักผ่อน ซึ่งวันลาดังกล่าวนี้กำหนดให้มาปฏิบัติงานแต่ไม่ต้องลงเวลาปฏิบัติงาน นายมิ่งขวัญ รับว่าตนเป็นคนกำหนดการลงเวลา เช่นนั้นจริงเนื่องจากไม่รู้ระเบียบของทางราชการและตนเห็นว่าเจ้าหน้าที่มักจะมาปฏิบัติงานสายบ่อยครั้งเพราะมีที่พักอยู่ไกลสถานที่ทำงานและมีปัญหาด้านการจราจร ประกอบกับเจ้าหน้าที่ของกลุ่มงานเวชศาสตร์ฟื้นฟูปฏิบัติงานในตึกผู้ป่วยในไม่ได้ปฏิบัติงานที่ตึกผู้ป่วยนอกจึงคิดว่าการกำหนดเช่นนี้ไม่ได้กระทบกับงานของทางราชการ

พฤติการณ์ของนายมิ่งขวัญ ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและเที่ยงธรรม และ ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบของทางราชการ และไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ ตามมาตรา ๘๒ (๑) มาตรา ๘๒ (๒) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษตัดเงินเดือน ในอัตราร้อยละ ๒ ของเงินเดือนที่ได้รับในวันที่มีคำสั่งลงโทษเป็นเวลา ๑ เดือน (จุลสารข่าววินัย และคุณธรรม ฉบับที่ ๓/๒๕๖๒)

ทำไม่ไม่แจ้ง

นางวันสว่าง ข้าราชการ ไม่ลงลายมือชื่อในการปฏิบัติราชการในสมุดลงเวลาปฏิบัติงานราชการ ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๑ ถึง วันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๖๒ รวม ๘๐ วัน และไม่มาปฏิบัติราชการโดยไม่แจ้งเหตุผลความจำเป็นให้ผู้บังคับบัญชาทราบก่อน นอกจากนี้ยังพบว่านางวันสว่าง ได้ขาดราชการโดยไม่ติดต่อกัน และไม่มีการยื่นใบลา ขอลาป่วยหรือลากิจ ตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๖๑ ถึงเดือนมกราคม ๒๕๖๒ รวมทั้งสิ้น ๓๕ วัน และนางวันสว่างไม่มาปฏิบัติงานนอกเวลาราชการและวันหยุดราชการ ตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ในวันที่ ๕, ๖, ๒๖, ๒๗, มกราคม ๒๕๖๒ รวมจำนวน ๔ วัน โดยไม่แจ้งเหตุผลและความจำเป็นให้ผู้บังคับบัญชาทราบ

พฤติการณ์ของนางวันสว่าง ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ ฐานไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการซึ่งสั่งโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการ และ ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการ ตามมาตรา ๘๒ (๒) มาตรา ๘๒ (๔) มาตรา ๘๒ (๕) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษตัดเงินเดือนในอัตราร้อยละ ๔ ของเงินเดือนที่ได้รับในวันที่มีคำสั่งลงโทษเป็นเวลา ๓ เดือน (จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับที่ ๒/๒๕๖๓)

นักบริหาร

นายยอดชาย เป็นผู้บริหารและหัวหน้าหน่วยงาน ไม่ลงชื่อและเวลาในการมาปฏิบัติราชการ ตั้งแต่ปีงบประมาณ ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙ อันเป็นการไม่ปฏิบัติ ตามข้อ ๑๑ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๕๕ ลงนามในเอกสารการดำเนินงานต่างๆ ที่เจ้าหน้าที่เสนอต่อตน ล่าช้าประมาณ ๑ - ๒ สัปดาห์ บางกรณีก็ลงนามล่าช้าถึง ๑ เดือน ทำให้การปฏิบัติราชการและการรายงานผลงานในเรื่องต่างๆ ของทางราชการล่าช้าและไม่ทันกำหนด นอกจากนี้ยังสั่งการและอนุญาตให้เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานใช้ตราประทับที่แกะเป็นลายเซ็นของตนเองประทับในเอกสารแทนการลงลายมือชื่อจริงเพื่ออนุมัติหรืออนุญาตในเอกสารราชการต่างๆ เช่น แบบขออนุญาตใช้รถยนต์ส่วนบุคคลและการอนุญาตการลาของเจ้าหน้าที่ เป็นต้น

ซึ่งเป็นการยอมให้เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานใช้ดุลพินิจอนุมัติหรืออนุญาตแทนตนโดยที่ไม่มีอำนาจ นอกจากนี้ นายยอดชาย ในฐานะผู้บริหารก็ไม่เข้าร่วมประชุมประจำเดือนของผู้บริหารระดับหัวหน้าหน่วยงานเป็นเวลา ๖ ปี ทำให้เกิดปัญหาเรื่องการดำเนินการตามนโยบายสำคัญเร่งด่วน และข้อสั่งการต่างๆ มีความล่าช้า รวมทั้งนายยอดชาย ได้ทำการออกคำสั่งแต่งตั้งข้าราชการในหน่วยงานให้เป็นผู้รักษาการในตำแหน่งของตนโดยไม่มีอำนาจ เนื่องจากอำนาจในการออกคำสั่งดังกล่าวเป็นอำนาจของปลัดกระทรวงสาธารณสุขหรือผู้ที่ได้รับมอบอำนาจจากปลัดกระทรวงสาธารณสุข

พฤติกรรมของนายยอดชาย ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการ และไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่ราชการด้วยความตั้งใจอุตสาหะเอาใจใส่ และรักษาประโยชน์ของทางราชการ ตามมาตรา ๘๒ (๒) ๘๒ (๓) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษตัดเงินเดือนในอัตราร้อยละ ๔ ของเงินเดือนที่ได้รับในวันที่มีคำสั่งลงโทษเป็นเวลา ๓ เดือน (จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับที่ ๓/๒๕๖๓)

ตัวอย่างคำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุด
กรณีเกี่ยวกับการลงชื่อและเวลาปฏิบัติงาน และกรณีมาทำงานสาย

มาสายมากมาย ๖๗ ครั้ง

ผู้ว่าราชการจังหวัดได้มีคำสั่งเลื่อนชั้นเงินเดือนให้แก่นางสาว ส.(ผู้ฟ้องคดี) ในครั้งที่ ๑/๒๕๕๒ ณ วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๒ นางสาว ส. จึงนำเรื่องมาฟ้องคดีต่อศาลปกครอง เพื่อให้เพิกถอนคำสั่งดังกล่าว

ศาลปกครองสูงสุดได้พิจารณาแล้วมีความเห็นสรุปว่าข้อ ๗ (๗) ของกฎ ก.พ.ว่าด้วยการเลื่อนชั้นเงินเดือน พ.ศ. ๒๕๔๔ กำหนดไว้ว่าข้าราชการคนใดมาทำงานสายเกินกว่าที่อธิบดีหรือผู้ได้รับมอบหมายกำหนด ไม่มีสิทธิได้รับการเลื่อนชั้นเงินเดือน เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่าตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๑ ถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๒ ผู้ฟ้องคดีได้มาปฏิบัติงานสายเกินกว่าเวลา ๐๘.๓๐ น. รวมทั้งหมด ๖๗ ครั้ง ผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีสิทธิได้รับการเลื่อนชั้นเงินเดือนในครั้งดังกล่าว การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ (ผู้ว่าราชการจังหวัด) มีคำสั่งเลื่อนชั้นเงินเดือนให้แก่ผู้ฟ้องคดีจึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว (คดีหมายเลขดำ ที่ อ. ๑๓๑๔/๒๕๕๕ คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๔๔๕/๒๕๕๘)

หมายเหตุ กฎ ก.พ.ว่าด้วยการเลื่อนชั้นเงินเดือน พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๗ (๗) กำหนดไว้สรุปว่าผู้ที่ได้รับการพิจารณาเลื่อนชั้นเงินเดือนต้องอยู่ในหลักเกณฑ์ คือ “ในรอบครึ่งปีที่แล้วมา ต้องไม่มาทำงานสายเกินจำนวนครั้งที่อธิบดีผู้บังคับบัญชาหรือผู้ได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากอธิบดี กำหนดเป็นหนังสือไว้ก่อนแล้ว โดยคำนึงถึงลักษณะงานและสภาพท้องที่อันเป็นที่ตั้งของแต่ละส่วนราชการหรือหน่วยงาน” ผู้บังคับบัญชาของข้าราชการสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ได้มีหนังสือสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขที่ สธ ๐๒๐๓/๔๐/ว ๕๕ ลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๔๔ กำหนดหลักเกณฑ์ตามข้อ ๗ (๗) ของกฎ ก.พ.ว่าด้วยการเลื่อนชั้นเงินเดือน พ.ศ. ๒๕๔๔ สรุปว่า “ในครึ่งปีแล้วมาต้องไม่มาทำงานสายเกิน ๑๘ ครั้ง”

นอนป่วยอยู่ รพ.แต่กลับเซ็นชื่อมาทำงาน

นายกเทศมนตรีได้มีคำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ นาย ก.(ผู้ฟ้องคดี) นาย ก.จึงนำเรื่องมาฟ้องคดีต่อศาลปกครอง เพื่อให้เพิกถอนคำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์

ศาลปกครองสูงสุดได้พิจารณาแล้วมีความเห็นสรุปว่า ในการปฏิบัติราชการโดยปกติทั่วไป ข้าราชการต้องมาปฏิบัติราชการยังสถานที่ปฏิบัติราชการของหน่วยงานนั้นๆ และเพื่อเป็นหลักฐานว่าได้มาปฏิบัติราชการจึงได้มีระเบียบและธรรมเนียมปฏิบัติให้ราชการลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน ณ สถานที่ปฏิบัติราชการเป็นประจำทุกวัน ในกรณีของผู้ฟ้องคดี ข้อเท็จจริงเป็นที่ยอมรับแล้วว่าผู้ฟ้องคดีป่วยเข้ารับการรักษาตัวในสถานพยาบาล แต่เพื่อสร้างหลักฐานว่ามาปฏิบัติราชการจึงได้ให้ผู้ใต้บังคับบัญชานำสมุดลงลายมือชื่อมาให้ผู้ฟ้องคดีลงนาม ณ สถานพยาบาล โดยไม่ได้รับอนุญาตจากผู้บังคับบัญชา การที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่ามีงานเร่งด่วนเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยจากน้ำท่วมจึงต้องกระทำเช่นนั้น ศาลเห็นว่าเป็นการกระทำเพื่อประโยชน์ของผู้ฟ้องคดีเองจะได้ไม่ต้องเสียวันลาซึ่งอาจมีผลกระทบต่อการศึกษาเลื่อนชั้นเงินเดือนของผู้ฟ้องคดี และในฐานะที่ผู้ฟ้องคดี

เป็นข้าราชการระดับบริหารที่ต้องปกครองดูแลผู้ใต้บังคับบัญชาจึงเป็นการไม่สมควรที่จะประพฤติปฏิบัติเช่นนี้ที่จะให้ผู้ใต้บังคับบัญชาเอาเยี่ยงอย่าง นอกจากนี้ การที่ผู้ฟ้องคดีป่วยก็มีระเบียบกฎหมายอยู่แล้วที่จะต้องเป็นผู้ปฏิบัติราชการแทนหรือรักษาราชการแทน อุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจรับฟังได้ ดังนั้น การที่ผู้ฟ้องคดีได้สั่งการให้เจ้าหน้าที่กองสวัสดิการสังคมซึ่งเป็นผู้ใต้บังคับบัญชาของผู้ฟ้องคดี นำสมุดบัญชีลงเวลาการปฏิบัติราชการของพนักงานเทศบาลไปให้ผู้ฟ้องคดีลงลายมือชื่อที่โรงพยาบาล ในระหว่างที่ผู้ฟ้องคดีพักรักษาตัวเป็นระยะเวลา รวม ๕ วัน ซึ่งเป็นวันเปิดทำการของราชการโดยไม่ยื่นใบลาป่วย ตามข้อ ๑๗ วรรคหนึ่ง ของระเบียบ ก.ท. ว่าด้วยการลาของพนักงานเทศบาล พ.ศ. ๒๕๓๕ จึงเป็นกรณี queผู้ฟ้องคดีปฏิบัติไม่ถูกต้องตามแบบธรรมเนียมปฏิบัติของทางราชการ และจงใจไม่ปฏิบัติตามข้อ ๑๗ วรรคหนึ่ง ของระเบียบ ก.ท. ว่าด้วยการลาของพนักงานเทศบาล พ.ศ. ๒๕๓๕ กรณีจึงถือได้ว่าการกระทำของผู้ฟ้องคดีเป็นการกระทำผิดวินัยฐานไม่ถือและปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการอันเป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ตามมาตรา ๙๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบกับมาตรา ๕ แห่งพระราชกฤษฎีการะเบียบพนักงานเทศบาล พ.ศ. ๒๕๑๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีการะเบียบพนักงานเทศบาล (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๓๘ ซึ่งการที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งเทศบาลนคร ลงโทษภาคทัณฑ์ผู้ฟ้องคดี ก็เป็นโทษสถานเบาอยู่แล้ว คำสั่งดังกล่าวจึงเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว (คดีหมายเลขดำ ที่ อ. ๓๖๔/๒๕๕๐ คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๘๗/๒๕๕๓)

มาสายหลายครั้งก็ยังไม่ยอมอยู่

นายกเทศมนตรีได้มีคำสั่งงดเลื่อนขั้นเงินเดือนให้แก่นางสาว ภ.(ผู้ฟ้องคดี) ในครั้งที่ ๑/๒๕๕๔ ณ วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๔ นางสาว ภ. จึงนำเรื่องมาฟ้องคดีต่อศาลปกครอง เพื่อให้เพิกถอนคำสั่งดังกล่าว

ศาลปกครองสูงสุดได้พิจารณาแล้วมีความเห็นสรุปว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นพนักงานเทศบาล ในรอบการเลื่อนขั้นเงินเดือนครั้งปีแรก (ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๔) ผู้ถูกฟ้องคดี (นายกเทศมนตรี) ได้กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับจำนวนครั้งของการมาทำงานสายสำหรับผู้ที่ได้รับการพิจารณาการเลื่อนขั้นเงินเดือนในรอบครึ่งปีงบประมาณ ตามหนังสือลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๓ โดยกำหนดการมาทำงานสายเกินกว่า ๐๘.๓๐ น. เกินจำนวน ๘ ครั้ง จะไม่ได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนโดยเริ่มใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๔ มกราคม ๒๕๕๔ เป็นต้นไป ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีมาสายเกิน ๐๘.๓๐ น. จำนวน ๒๕ ครั้ง ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีได้มีคำสั่งลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๔ เลื่อนขั้นเงินเดือนให้พนักงานเทศบาล จำนวน ๔๙ คน โดยผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนเพราะมาสาย ๒๕ ครั้งเกินกว่าที่นายกเทศมนตรีกำหนดเป็นหนังสือไว้ก่อนแล้ว ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีงดการเลื่อนขั้นเงินเดือนให้แก่ผู้ฟ้องคดีจึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว (คดีหมายเลขดำ ที่ อบ. ๕๙/๒๕๕๗ คดีหมายเลขแดงที่ อบ. ๓/๒๕๕๙)

หมายเหตุ ประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดเชียงใหม่ ข้อ ๗ (๘) กำหนดไว้สรุปว่าในรอบครึ่งปีที่ผ่านมาต้องไม่มาทำงานสายเกินจำนวนครั้งที่นายกเทศมนตรีหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมาย กำหนดเป็นหนังสือไว้ก่อนแล้ว โดยคำนึงถึงลักษณะงานและสภาพท้องที่ อันเป็นที่ตั้งของแต่ละส่วนราชการหรือหน่วยงาน

ผิดหลายเรื่อง

ผู้ว่าราชการจังหวัดได้มีคำสั่งลงโทษตัดเงินเดือน นาย ส.(ผู้ฟ้องคดี) จำนวนร้อยละ ๕ เป็นเวลา ๓ เดือน นาย ส. จึงนำเรื่องมาฟ้องคดีต่อศาลปกครอง เพื่อให้เพิกถอนคำสั่งดังกล่าว

ศาลปกครองสูงสุดได้พิจารณาแล้วมีความเห็นสรุปว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นนายแพทย์ชำนาญการพิเศษ (ด้านเวชกรรม) ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ตั้งแต่เดือนมกราคมถึงเดือนเมษายน ๒๕๕๔ ผู้ฟ้องคดีมีพฤติกรรมมาทำงานสายโดยไม่ใส่ใจระเบียบแบบแผนเกี่ยวกับการลงเวลาปฏิบัติราชการที่ทางราชการกำหนด และการเสนอใบลาพักผ่อนฉบับลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ทางโทรสารต่อผู้อำนวยการโรงพยาบาลโดยมิได้เดินทางมาที่โรงพยาบาลเพื่อรอรอคำสั่งว่าผู้บังคับบัญชาจะอนุญาตให้ลาพักผ่อนหรือไม่ อันเป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการ และพฤติกรรมที่ผู้ฟ้องคดีแสดงต่อผู้ป่วยที่มารับการตรวจรักษาที่แสดงให้เห็นถึงการไม่ต้อนรับและให้ความสะดวกแก่ประชาชน และดูหมิ่นเหยียดหยามประชาชนที่มารับบริการที่โรงพยาบาล ซึ่งถือว่าเป็นความผิดวินัยฐานไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ และฐานไม่ต้อนรับและให้ความสะดวกแก่ประชาชนผู้ติดต่อราชการเกี่ยวกับหน้าที่ของตน และดูหมิ่นเหยียดหยามประชาชนผู้ติดต่อราชการ อันเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๒ (๑) และ (๘) และมาตรา ๘๓ (๙) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และเห็นว่าการมีคำสั่งลงโทษตัดเงินเดือนผู้ฟ้องคดี จำนวนร้อยละ ๕ เป็นเวลา ๓ เดือน นั้น เป็นการใช้ดุลพินิจโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว (คดีหมายเลขดำ ที่ ฟบ. ๒๒/๒๕๕๘ คดีหมายเลขแดงที่ ฟบ. ๑๒/๒๕๕๓)

หมายเหตุ คำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุด (ฉบับเต็ม) นั้น สามารถค้นหาและดาวน์โหลดได้ที่เว็บไซต์ของศาลปกครอง <https://www.admncourt.go.th/>